

G. Paa Udvalgets Forlangende om

„Oplysning om, hvilke Foranstaltninger der ere trufne med Hensyn til en Indskrænkning af Vagt tjenesten, og hvilke man i denne Henseende tilsigter.“

har det modtaget følgende Svar:

„Spørgsmaalet om en Indskrænkning af Vagt tjenesten er under Overveielse; men da de fornødne detaillerede Oplysninger om Forholdene i de enkelte Garnisoner, der betinge det Minimum af Styrke, der uundgaalig maa anvendes til Vagt tjeneste, endnu ikke ere bragte tilstede, ser man sig ikke istand til at meddele nærmere Oplysning om, i hvilken Udstrækning Indskrænkninger muligvis ville kunne foretages.“

Underudvalget skal i den Anledning gjenkalde i Udvalgets Grindring, at der i Motiverne til det ifjor af Regjeringen forelagte Hærløvsforslag i Anledning af, at Winterstyrken ved Fodfolket foresloges indskrænket fra 1,400 Menige til 1,000 Menige, fandtes følgende Udtalelse (Folkethingstidendens Tillæg A. Side 1699):

„Det er selvfølgelig ikke uden Betænkelse, at man har foretaget denne Indskrænkning; men man har troet, at det kunde forsvares at gaa saa langt ned, naar man stillede et større Antal Militærarbejdere til Afdelingernes Raadighed og mulig indskrænkede Vagt tjenesten; denne Indskrænkning kunde ske dels derved, at mulig Soldatvægten afskaffedes, og Vagt tjenesten ved Kasernerne ordnedes paa en anden Maade, end det nu er Tilfældet, og dels derved, at nogle Vagter, som nu besørges af Fodfolket, overdroges til Artilleriet, som paa Grund af Udvikelsen vil faae en betydelig større Winterstyrke, end det nu har. Ved en saadan Indskrænkning af Vagt tjenesten og Kasernarbejdet har man tænkt sig mulig at kunne opnaa, at der vandtes saa megen Tid til Øvelser, at de Menige i det Væsentlige kunde have Øvelser fælles med Befalingsmandslejerne, og at de virkelig kunde blive uddannede til Elitesoldater, hvad der nu neppe vil kunne siges at ske med de Menige, som ligge inde til Winter tjeneste, da den Tid, der bliver disponibel til egentlige Øvelser, indskrænkes saa meget af Vagt- og anden Tjeneste.“

Ved Indbringelsen af Lovforslaget om Tillæg til Lov om Hærens Ordning af 6te Juli 1867 udtalte Ordføreren for Forslagsstillerne sig (Folkethingstidenden for 1879—80 Side 7452—53) saaledes:

„Vi have tidligere erkjendt og erkjende endnu, at den fortsatte Tjeneste ved de særlige og mere tekniske Vaaben ikke kan undgaaes, idet en længere Vigen til Tjeneste for de særlige Vaabens Bedkommerde er nødvendig, for at der kan opnaas en fuldstændig Uddannelse, og for at man kan have et fuldstændigt Tilsyn med Materiellet osv. og Begrebet Garnisonstjeneste knytter sig ogsaa nærmest hertil. Vi have jo tidligere opstillet en fuldstændig Afkaffelse af Garnisonstjenesten ved Fodfolket eller rettere sagt — jeg vil ikke bruge Benævnelserne Garnisonstjeneste —, en fuldstændig Afkaffelse af enhver fortsat Tjeneste ved Fodfolket. Vi have imidlertid erkjendt, at Forbringelsen for Tiden var uigjennemførlig i et saadant Omfang; men Forbringelsen om i videst muligt Omfang at komme bort fra Garnisonstjenesten ved Fodfolket var en Betingelse som jeg tror, der fra Venstres Side blev lagt en aldeles afgjørende Vægt paa, og for mit Vedkommende havde den ialtsald den Vægt, at jeg aldrig nogensinde vilde have givet min Stemme til en Hærløvs, som ikke indeholdt en Opfyldelse af dette Krav. Jeg anser den egentlige Garnisonstjeneste, navnlig saaledes som den finder Sted ved Fodfolket, for at være i den Grad demoraliserende, sløvende og slappende, at jeg tror, at ingen Hærløvs kan anlægges paa flettere Principer end paa Garnisonstjenesten. Altsaa en principiel Opgivelse af Garnisonstjenesten og den dertil sig knyttende Vagt tjeneste maatte være en ufravigelig Forbringelse fra vor Side. Ved Siden deraf kunde vi dog indrømme, at det til visse Tider af Aaret med Nødvendighed eller ialtsald med Rimelighed maatte kræves, at der var en Styrke tilstede, som kunde tjene til Øvelsesapparat for Befalingsmændene, og vi kunne saaledes gaa ind paa en indskrænket fortsat Tjeneste indensfor visse Grænser.“

og endvidere (Folkethingstidenden for 1879—80 Side 7455) saaledes:

„Thi den Tjeneste — jeg udtaler det udtrykkelig —, som vi her forøvrigt gaa ind paa, vil ikke længere have Garnisonstjenestens Karakter, idet der ikke nogen Tid paa Aaret vil være